

Aina Moll Marquès, una donassa que ha fet país

Tomeu Martí

President del Grup Blanquerna.

El plenari del Consell Social de la Llengua Catalana es reuneix per segona vegada després d'haver estat ignorat durant quatre anys per l'anterior executiu, aleshores presidit per Jaume Matas. Ella compareix un pèl tard, amb aire despistat, cabellera blanca, figura esprimatxada, lleument corbada, digna, elegant, senzilla, tranquil·la, forta i impassible. Modestament s'asseu a darrera fila, capada a dreta, capada a esquerra, a poc a poc retorna les salutacions silencioses de la resta de membres del Consell Social. Tan matriarca. Tan Moll. Figura entranyable. Rostre de son pare. Tota dignitat. Tota coherència.

La veig enfilant el carrer de l'Estudi General de Palma, de bracet amb n'Isidor Marí. Tots dos es dirigeixen a l'assemblea de l'Obra Cultural Balear del 2005. Amb tota la força que té el gest: han volgut venir a votar per donar suport a una nova fornada, a un nou equip que es farà càrrec de l'entitat que ella va ajudar a fundar l'any 1962.

La record en la lliçó magistral que va fer el dia que va ser investida Doctora Honoris Causa per la Universitat Oberta de Catalunya dient que, segurament, el nomenament era «laboris causa».

La record emocionada en l'homenatge que li vàrem fer el desembre del 2012 a l'exterior i a l'interior del teatre Xesc Forteza.

La record quan, moltíssims anys abans, en Jordi Sánchez i jo la vàrem anar a visitar al seu pis de la plaça d'Espanya de Palma.

I tenc molts altres records vinculats a n'Aina Moll.

Aina Moll i Marquès (Ciutadella de Menorca, 1930) va dedicar gran part de la seva vida a l'estudi i a la promoció de la llengua catalana. Li venia de família. El seu pare, Francesc de Borja Moll, va ser un il·lustre filòleg, continuador de l'obra de Mossèn Alcover, editor, impulsor de l'Obra Cultural Balear i «homenot» de la nostra cultura.



Aina Moll, «na Molleta», com l'anomenava Mossèn Alcover, va viure des de ben petita envoltada del bo i millor de la intel·lectualitat catalana. Tots els filòlegs, del país i estrangers, i tots els escriptors catalans que passaven per Mallorca visitaven l'editorial Moll i les oficines del Diccionari.

És una figura central de la catalanística, de la filologia i de la lingüística. És una figura cabdal del procés de recuperació de la llengua catalana (m'agradaria dir «després», però cal dir «durant») durant la persecució patida des de fa més de tres-cents anys.

En iniciar-se la primera legislatura de la Generalitat de Catalunya restaurada (abril de 1980), va ser nomenada directora general de Política Lingüística (càrrec que no tenia precedents i que més tard es va crear en totes les comunitats amb llengua pròpia diferent de l'oficial de l'Estat).

En retornar a Mallorca va coordinar la campanya interinstitucional de normalització lingüística de les Illes Balears. Hi va treballar de 1990 al setembre de 1995, en què es va jubilar, però continuà ocupant-se en temes de la seva especialitat.

Aina Moll, una dona, una donassa, que ha fet país. ■